

SOPHIANUM

Protocol

Pesten, Cyberpesten

Schooljaar 2020-2021

Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
Wat is pesten?	4
De schuldvraag	7
Opsporen van dader(s) van cyberpesten	8
Hoe valt pesten tegen te gaan?	9
Aanpak door de school.....	9
Voorkomen en aanpakken	10
Voorgesteld handelingsplan.....	12
Instanties Sophianum	14
Bijlages	

Inleiding

Pesten is een verschijnsel dat van alle tijden is. Het is een probleem dat niet eenvoudig op te lossen is. Het speelt zich vaak af in het verborgene en dat alleen al maakt het moeilijk om er grip op te krijgen. Maar zelfs als pesten opgemerkt wordt, is het moeilijk te stoppen. Niet iedereen weet dan ook, wat hij of zij hiermee aan moet. Toch kan de school iets aan pesten doen. De school kan door allerlei maatregelen pesten tegen gaan. Dit vergt wel inzet en betrokkenheid van iedereen. Als school hebben wij de verantwoordelijkheid, om leerlingen een zo veilig mogelijke omgeving te bieden zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen. Vandaar dat wij voor onze school een pestprotocol hebben opgesteld.

Wat is pesten?

Vaak noemen kinderen plagen, ook pesten. Er is echter een duidelijk verschil tussen plagen en pesten.

Bij pesten:

- Is sprake van een zekere systematiek of regelmaat en van een ongelijke machtsverhouding.
- Is de “pester” de spreekwoordelijke winnaar en het slachtoffer de grote verliezer.
- Mag het slachtoffer niet voor zichzelf opkomen en loopt het blijvende lichamelijke en/ of geestelijke schade op.
- Is er één iemand het slachtoffer.

Bij plagen daarentegen:

- Is sprake van incidenten en een gelijke machtsverhouding.
- Is er geen winnaar of verliezer.
- Is het slachtoffer in staat zichzelf te verdedigen en het loopt het geen lichamelijke en/ of geestelijke schade op.
- Vinden beide partijen het leuk.

Pesten is een vorm van mishandeling, dit kan om lichamelijk, geestelijk of seksueel geweld gaan.

Digitaal pesten is één van de verschillende vormen van pesten. Op het internet kan men een andere identiteit aannemen of volledig anoniem blijven, waardoor de grenzen van het pestgedrag worden verlegd. Het is een groeiend probleem. Dit protocol stuurt aan op een integrale aanpak met ouders.

Oorzaken van pesten

Pesten kan een aantal oorzaken hebben:

- *Een problematische thuissituatie van de pester.*
Als een kind een slechte relatie met zijn ouders heeft en deze weinig interesse in hun kind hebben, is de kans groot dat een kind pester wordt. Ook als ouders geen grenzen stellen tegen agressie, is de kans groot dat een kind uitgroeit tot een pester. Een kind dat thuis te weinig aandacht krijgt, probeert op school op een negatieve manier aandacht te krijgen.
- *Een voortdurend gevoelde anonimiteit.*
De pester voelt zich verloren binnen de groep en probeert zich ten koste van een medeleerling belangrijk te maken. Als er door anonimiteit binnen de school een gebrek aan sociale controle is, dan zal het pesten niet gauw aan banden worden gelegd.
- *Bij voortdurend in een niet-passende rol worden gedrukt.*
Kinderen worden in een typische rol gedrukt, waardoor ze zich moeten gaan gedragen op een manier die niet past bij wie ze zijn.
- *Voortdurend met elkaar de competitie moeten aangaan.*
Leerlingen meten hun eigenwaarde aan klasgenoten. Als ze deze kunnen overtreffen, op welke manier dan ook, dan denken ze zelf beter naar voren te komen.

- *Een continue strijd om macht in de klas.*
Als leerlingen hun eigenwaarde meten aan de hiërarchie in de klas, veroorzaakt dit spanningen. Deze kunnen worden afgereageerd op een zondebok.
- *Een niet-democratisch leefmilieu binnen school.*
Als een docent een autoritaire leiderschapsstijl heeft en hier misbruik van maakt, dan verstoort dit het groepsevenwicht. Leerlingen zetten zich af tegen een zondebok, omdat het niet mogelijk is zich tegen deze docent af te zetten.
- *Gewelddadige tv-programma's en computerspelletjes.*
Jongeren brengen veel tijd door met tv kijken en het spelen van computerspelletjes. Doordat hier veel agressie in voorkomt, gaan kinderen veel onaangener met elkaar om. Fantasie en realiteit lopen door elkaar heen. Jongeren beginnen agressie normaal te vinden, omdat ze er dagelijks mee geconfronteerd worden.
- *Voorbeeldgedrag van volwassenen.*
Volwassenen hebben ook vaak een zondebok. Ze spreken en handelen negatief naar en over anderen. Hiermee geven ze een slecht voorbeeld aan de jongeren.
- *Psychische problemen.*
Sommige kinderen hebben psychische problemen. Ze kunnen de frustratie die deze problemen teweegbrengen omzetten in agressie. Dit kan zich uiten middels geweld en pestgedrag naar medeleerlingen.

Voorbeelden van specifiek pestgedrag

Pesten kan allerlei vormen aannemen. Hieronder staan 4 categorieën beschreven

- Verbaal
(bijv. schelden, dreigen, belachelijk maken, uitlachen of een bijnaam geven op basis van lichaamskenmerken, (etnische) afkomst, geloof of seksuele voorkeur of n.a.v. een verkeerd antwoord in de klas.)
- Fysiek
(bijv. trekken, duwen, spugen, schoppen, slaan, laten struikelen, krabben, bijten, aan de haren trekken; seksuele intimidatie)
- Psychisch:
Met als onderverdeling:
Intimidatie
(Bijv. een leerling achterna blijven lopen of ergens opwachten, iemand in de val laten lopen, de doorgang versperren of klem zetten tussen de fietsen, dwingen om bezit af te geven; geld of andere zaken mee naar school te nemen)
Isolatie
(bijv. uitsluiten, een klasgenoot voortdurend duidelijk maken dat hij/zijn niet gewenst is, doodzwijgen)
Stelen of vernielen van bezittingen
(bijv. afpakken, beschadigen en kapotmaken van spullen)
- Online pesten
Online pesten, cyberpesten, digitaal pesten: het zijn allemaal termen die we gebruiken voor pestgedrag via sociale media. Pesten kan op veel manieren. Via online media pesten (vooral) scholieren elkaar door:

- Misbruik van privégegevens (zoals het stelen van wachtwoorden of het aanmaken van nep-accounts)
- Dreigtweets
- Het verspreiden van beeldmateriaal (zoals intieme foto's of filmpjes van mishandeling)
- Uitsluiting in Whatsapp-groepen
- Haatcampagnes via sociale media (zoals bangelijsten)
- Ongewenste sms'jes sturen
- Via mail of chatprogramma's opmerkingen verspreiden

De schuldvraag

Bij pesten is er meestal sprake van 5 partijen:

1. de dader/ pleger/ pester
2. het slachtoffer
3. de docent(e)
4. de ouder
5. de rest van de klas of groep

De rest van de klas of groep bestaat uit 5 subgroepen:

1. Leerlingen die met de pester meelopen, omdat ze bang zijn zelf het volgende slachtoffer te worden.
2. Leerlingen die mee pesten uit berekening. Zij denken er beter van te worden. Zij mogen dan bijvoorbeeld als beloning bij de pester staan.
3. Leerlingen die passief zijn. Ze pesten niet mee, maar nemen ook geen duidelijke stelling. Sommige leerlingen kampen hierdoor met schuldgevoelens.
4. Een enkele leerling die niet weet wat er speelt.
5. Een enkele leerling die een hoge status in de groep heeft. Als deze leerling zegt dat het pesten moet ophouden, dan gebeurt dat ook. (ook al is het tijdelijk)

Er zijn 4 psychologische mechanismen, die de werking van pesten in een groep verduidelijken. Deze worden hieronder kort toegelicht.

- *Het zondebokfenomeen.*
De dader vertoont vijandig gedrag naar een onschuldig en hulpeloos slachtoffer. Dit komt doordat de werkelijke bron van frustratie niet aanwezig is en om een andere reden niet aangevallen kan worden. Het zondebokfenomeen is een groepsprobleem dat is aangetoond bij mens en dier. Het is ook een maatschappelijk verschijnsel: kindermishandeling, seksueel misbruik, seksuele intimidatie en huiselijk geweld zijn daar voorbeelden van. Het is ook een verschijnsel van alle tijden: bv joden- en heksenvervolging. Het zondebokfenomeen is inherent aan het leven en kan niemand worden verweten. We hebben echter wel met zijn allen het recht en de plicht, elkaar te corrigeren wanneer iemand een ander als slachtoffer behandelt.
- *De samenzwering om te zwijgen.*
Iedereen of bijna iedereen weet wat er met het slachtoffer gebeurt. Maar niemand zegt iets, bang om door de dader gestraft te worden. Als je klikt, wordt je zwaar gestraft. Op school kun je hier een duidelijke afspraak over maken. Leerlingen horen niet te klikken, maar als er gepest wordt of gevaar dreigt hebben ze de plicht dit te melden. Dit wordt niet als klikken gezien. Deze afspraak kun je vastleggen in klassenregels of een pestprotocol.
- *Het omstanderdilemma.*
Hiervan is sprake als mensen getuige zijn van bijvoorbeeld pesten en het slachtoffer niet te hulp komen. School kan aan de orde stellen dat pesten niet geaccepteerd wordt en iedereen veilig moet zijn. Bij

overtreding heeft iedereen het recht en de plicht om elkaar hierop aan te spreken. Mocht dat niet helpen, dan moet degene het melden bij de verantwoordelijke.

- *Het slachtoffer de schuld of een gedeelte van de schuld geven.*
De mens heeft de neiging om slachtoffers van geweld de schuld te geven. Dit is gebaseerd op het geloof, in een rechtvaardige wereld te leven. Dit mechanisme zit bij iedereen in het hoofd. Ook bij daders, zij rechtvaardigen hun gedrag tegenover slachtoffers. Bijvoorbeeld: “ze lokken het zelf uit.” Slachtoffers zien ook dat er iets aan de hand is. Zij geven zich zelf vaak de schuld, waardoor hun zelfvertrouwen en zelfbeeld steeds slechter wordt. Aan dit verschijnsel heeft echter niemand schuld. Iedereen heeft slachtoffers nodig. Leerlingen die langdurig worden gepest, wordt het recht ontnomen normaal met leeftijdsgenoten om te gaan. Ze krijgen geen gelegenheid om met sociale vaardigheden te oefenen. Slachtoffers kunnen op twee verschillende manieren reageren op pesten:
 1. Passief reageren
Het slachtoffer trekt zich terug uit het sociale leven van de groep.
 2. Provocerend reageren
Het slachtoffer is niet alleen angstig, maar ook agressief. Door zijn gedrag irriteert het slachtoffer anderen mateloos. Vaak wordt dan ook gezegd, dat het slachtoffer zelf schuld is dat het gepest wordt. Niemand vraagt er echter om gepest te worden. Dus het is zeker slecht, dat slachtoffers verwijten krijgen over hun negatief gedrag, dat het gevolg is van pesterijen.

Opsporen van dader(s) van cyberpesten

Soms zal bekend zijn wie de pester is en soms niet. Wanneer niet bekend is wie de pester is zal er getracht moeten worden om dit op te sporen. Dit kan gedaan worden door gesprekken te bewaren en uit te printen. In deze gesprekken kunnen aanwijzingen staan over wie de dader is. Wanneer het pesten op school gebeurt kan dit eventueel in samenwerking met het systeembeheer worden opgespoord/ achterhaald. De stijl van het bericht en eventuele taalfouten en aanwijzingen kunnen de dader verraden. De dader kan wellicht ook worden gevonden door in de klas te praten over wat er is gebeurd.

Hoe valt pesten tegen te gaan?

Om pesten tegen te gaan, moet de houding van leerlingen veranderen. Zij zijn meestal degenen die beginnen met pesten, of het laten voortbestaan door er niets over te zeggen. Leerlingen moeten leren dat pesten binnen en buiten de school niet geaccepteerd wordt. Leerlingen kunnen hun gedrag echter niet zomaar veranderen. Zij kunnen dat alleen door goede begeleiding op school en een veilig schoolklimaat. Het is daarom van belang dat school een aantal hulpmiddelen heeft, om pesten te signaleren, bestrijden en voorkomen. Op school moet ook gezorgd worden voor vangnetten, mocht pesten toch de kop blijven opsteken. Deze vangnetten kunnen in de vorm zijn van een mentor, vertrouwenspersoon, een anti-pestcoördinator, een klachtencommissie, een klachtenprocedure, een groep leerlingen enz.

Aanpak door de school

Maatregelen die genomen worden, om pesten tegen te gaan, zijn van essentieel belang. Er zijn echter geen kant en klare oplossingen/ maatregelen, die altijd en overal werken.

Er zijn 2 soorten maatregelen:

1) Voorkomingmaatregelen

Dit zijn preventieve maatregelen, die erop gericht zijn om pesten te voorkomen. Deze maatregelen zijn gericht op de lange termijn.

2) Bestrijdingsmaatregelen

Dit zijn curatieve maatregelen, die erop gericht zijn pestpraktijken die plaatsvinden, een halt toe te roepen. Ze zijn gericht op het bestrijden van acute pestproblemen.

Voorkomingmaatregelen

Het zou ideaal zijn, als leerlingen niet zouden beginnen met pesten. Hier kan school het volgende concreet voor doen:

- Samen met leerlingen een anti-pestcontract opstellen. (zij bijlage 1)
- Contacten met leerlingen onderhouden buiten de lessen om, bijvoorbeeld in de vorm van meer toezicht in de pauzes.
- Agressie kanaliseren door middel van sport.
- Agressie voorkomen door afleiding.
- Leerlingen meer eigen verantwoordelijkheid geven.
- Leerlingen creatief leren omgaan met frustraties.
- De draagkracht en stressbestendigheid van leerlingen proberen te vergroten.
- De klas vanaf het begin goed begeleiden, om onderlinge strijd, in goede banen te leiden.
- Als medewerker van school zelf respect afdwingen, door op een respectvolle/ positieve manier met leerlingen om te gaan.

Bestrijdingsmaatregelen

Er zijn 2 soorten bestrijdingsmaatregelen:

1) Confronterende maatregelen

Bij deze maatregel wordt de klas openlijk en direct aangesproken op de pesterijen. Men moet er wel rekening mee houden, dat sommige leerlingen een bepaald aanzien in de klas genieten en de rest van de klas met zich mee krijgen. Confronterende maatregelen kunnen bestaan uit:

- Een lesthema over pesten maken.
- Hulp bieden aan het slachtoffer.
- Het voeren van een gesprek met de pester en zijn ouders.

2) Niet-confronterende maatregelen houden in, dat pesten op een indirecte manier bespreekbaar wordt gemaakt. Dit ligt voor de hand, als er een vermoeden van pesterijen bestaat. Soms is het ook gevaarlijk, de pester openlijk en direct aan te spreken. De pester kan dit als verraad van het slachtoffer interpreteren. Dit zal verdere pesterijen uitlokken. Niet-confronterende maatregelen kunnen bestaan uit:

- Hulp bieden aan het slachtoffer.
- Aanroeren van pesten via onderwerpen als oorlog en vrede, mensenrechten of machtsmisbruik.
- Aan het begin van het schooljaar in alle klassen een anti-pestcontract opstellen. Het is dan de bedoeling dat de leerlingen gezamenlijk de regels opstellen, waaraan ze zich moeten houden. Door iedereen worden deze regels ondertekend. Dit biedt handvaten voor de docent(e) en doet een beroep op de eigen verantwoordelijkheid. Het geeft een waarschuwend signaal af, naar leerlingen die zich mogelijk kunnen ontwikkelen tot pester.
- De klas/ groep zelf verantwoordelijk maken voor het bewaken van het klimaat binnen de klas.

Voorkomen en aanpakken

De school kan op 5 niveaus werken aan het voorkomen en aanpakken van pesten.

Deze niveaus zijn:

- 1) Leren omgaan met conflicten in de groep.
- 2) Bemiddeling door mentor / coach of teamleider.
- 3) Aanpak en opvang door schoolleiding en leerlingbegeleiding.
- 4) Oplossing via vertrouwenspersoon en klachtencommissie.
- 5) Aanpak in samenwerking met jeugdagent, Bureau Halt en justitie.

Deze 5 niveaus worden kort uitgelegd. Het is van belang bij alle niveaus ouders te betrekken.

- 1) *Leren omgaan met conflicten in de groep.*
 In de groep kun je samen werken aan een gedragscode tegen pesten. De volgende punten kunnen hier een invulling aan geven:
Respect: Hoe tonen we respect? Waaraan merkt een ander aan dat je hem/haar respecteert? Was is respect?
Grenzen: Waar ligt de grens tussen wat wel en wat niet kan? Wat is “normaal”? Hoe maken we daar omgangsregels van? Hoe controleren we dat iedereen zich aan deze regels houdt?
Aanspreekbaar: Hoe spreken we elkaar in de klas aan? Hoe spreken we elkaar op elkaars gedrag aan?
Zonder geweld: Hoe kunnen we conflicten oplossen zonder een vorm van geweld te gebruiken?
 Het eenmalig afspreken van gedragsregels of een anti-pestcontact is niet voldoende. Dit vraagt voortdurend aandacht van alle betrokkenen. Sociale vaardigheden en conflicten oplossen zonder geweld, vraagt oefening. School moet hier dan ook de ruimte voor geven. Verder is het belangrijk, om elkaar op gedrag aan te spreken.
- 2) *Bemiddeling door mentor/ coach of teamleider/ anti-pestcoördinator.*
 Als de pesters niet stoppen, dan hebben leerlingen het recht om bemiddeling te vragen. Dit is geen klikken of klagen, maar een geaccepteerde manier om zich tegen het pesten te verdedigen. De rol van bemiddelaar, zou door iedere mentor vervuld moeten kunnen worden. Bij complexe gevallen kan de mentor/coach een beroep doen op de teamleider of anti-pestcoördinator. Deze kan dan ook als bemiddelaar fungeren, of een intermediair aanstellen.
- 3) *Aanpak en opvang door schoolleiding en leerlingbegeleiding.*
 Leerlingen experimenteren met hun relaties en gedrag. Hierbij gaan ze soms te ver. Leerlingen moeten dan een stap terug doen en een oplossing zoeken voor het probleem, dat ze hebben veroorzaakt. Niet degene die zich onveilig voelt, maar degene die het voor anderen onveilig maakt, moet zijn gedrag veranderen. In ernstige gevallen van pesten, is het noodzakelijk slachtoffer en dader tijdelijk te scheiden middels een schorsing. De schorsing kan gebruikt worden om na te gaan welke oplossing er mogelijk is. Hierbij kan een herstelprocedure positiever werken, dan straf. Bij een herstelprocedure erkent de pester schuld en probeert de schade voor de gepeste te herstellen. De pester draagt ook bij aan het herstel van een veilige situatie. Als dit niet lukt, of niet mogelijk is, kan het noodzakelijk zijn de pester naar een andere klas over te plaatsen of naar een andere (vestiging van de) school. Het uitgangspunt moet blijven, dat degene die het voor andere onveilig maken, moeten vertrekken.
- 4) *Oplossing via vertrouwenspersoon/antipestcoördinator en klachtencommissie.*
 Iedere school is wettelijk verplicht vertrouwenspersonen en een antipestcoördinator aan te stellen, een klachtenregeling op te stellen en zich aan te sluiten bij een klachtencommissie. School informeert ouders en leerlingen hierover, middels de schoolgids. Ouders hebben dan ook de mogelijkheid, een klacht in te dienen. School heeft dan als taak, te zoeken naar een goede oplossing.
- 5) *Aanpak in samenwerking met jeugdagent, Bureau Halt en justitie.*
 Bij ernstige en langdurige gevallen van pesten, kun je spreken van “herhaald geweld”. Pesterijen op social media, zijn dan ook aan de orde van de dag. Ouders en school kunnen hiervoor de jeugdagent inschakelen. Er kan over

gegaan worden tot aangifte en hier zitten verdere juridische consequenties aan vast.

Voorgesteld handelingsplan

1) Signaleren

De mentor/ coach krijgt informatie dat een leerling gepest wordt. De informatie kan komen van een leerling, ouder of personeelslid. Bij de mentor/ coach begint de afhandeling.

2) Inventariseren

Na overleg met de melder van het pesten, inventariseert de mentor/ coach:

- Wie zijn erbij betrokken?
- Wat gebeurt er precies?
- Wat is er op school bekend over de betrokken leerling en de pester?
- De mentor/ coach voert een gesprek met het slachtoffer en de pester. Afhankelijk van de situatie eerst apart en dan gezamenlijk, of meteen gezamenlijk. Er worden afspraken gemaakt, over hoe met elkaar om te gaan. In ernstige gevallen wordt de teamleider ingeschakeld. De teamleider en mentor / coach kunnen gezamenlijk kijken, welke maatregelen er genomen moeten worden.

Aandachtspunten:

Vertel het slachtoffer:

- dat je het pesten wilt laten ophouden.
- dat hij je moet zeggen, zodra hij weer gepest wordt.
- dat hij niet moet terug gaan pesten en vechten.
- hoe hij het best kan reageren gegeven de situatie.
- hoe hij het best voor zichzelf kan opkomen.

Het gesprek met de pester:

- Praat niet in de groep, maar spreek de pester afzonderlijk aan op zijn gedrag.
- Betreft het een hele klas, laat leerlingen dan schriftelijk reageren. Daarna met leerlingen afzonderlijk spreken.
- Maak duidelijk dat pestgedrag niet getolereerd wordt.
- Laat blijken dat je de pester niet als persoon afkeurt, maar wel zijn gedrag.
- Laat de pester concreet vertellen wat er gebeurt is. Vergelijk dit met de andere bevindingen.
- Bespreek alleen het pestgedrag en geen zaken die kunnen leiden tot discussies.
- Zeg dat het pesten moet stoppen.
- Zeg hoe hij zijn pestgedrag onder controle kan houden.
- Zeg dat je controleert of het pesten stopt.
- Maak een afspraak om te evalueren.

3) *Het eventueel opstellen van een handelingsplan.*

De mentor/ coach evalueert de gesprekken en stelt een handelingsplan op. Dit kan in overleg met de teamleider. Op korte termijn moet men zich richten op de stopzetting van pesten. Op de lange termijn, moet er gewerkt worden aan een verbetering van de sfeer in de groep. Dit in de hoop dat pesten zo geen kans meer krijgt.

4) *Contact met ouders.*

De mentor/ coach neemt contact op met de ouders van het slachtoffer en de pester. Dit om de ouders te informeren en hun hulp te vragen bij de aanpak van dit probleem. Als ouders en school 1 lijn trekken, dan is dat voor het kind duidelijk. Want ouders en school, willen ten slotte beiden het beste voor het kind.

5) *Controle en evaluatie.*

Het is raadzaam om vermeend pestgedrag steng te controleren. Dit kun je doen door:

- navraag te doen bij slachtoffer en pester.
- collega's vragen, om door te geven als er gepest wordt.
- OOP vragen pestgedrag te signaleren.
- leerlingen in de klas vragen of er gepest wordt. Hier wel weer duidelijk maken dat dit niet als klikken wordt beschouwt.

Vervolggesprekken met het slachtoffer:

Evalueer of genomen maatregelen en gemaakte afspraken hebben geholpen. Houdt er rekening mee, dat het slachtoffer misschien niet de waarheid spreekt. Dit uit angst voor represailles van de pester. Vergelijk het verhaal van het slachtoffer dan ook, met informatie uit andere bronnen. Het kan zijn dat een slachtoffer zo weinig sociale vaardigheden heeft, dat hij altijd gepest zal blijven worden. Het is dan goed om samen met de ouders naar een oplossing te zoeken. Bijvoorbeeld een verwijzing naar team jeugd, SMW of een cursus sociale vaardigheidstraining. Hierbij staat het belang van het kind centraal.

Vervolggesprekken met de pester:

Evalueer of de pester zich aan de afspraken heeft gehouden. Zo niet moeten er passende maatregelen worden genomen. Deze maatregelen zijn erop gericht dat de leerling zijn gedrag gaat herstellen. Als het gedrag van de pester onveranderlijk is, moeten er structurele maatregelen worden genomen. Hier worden de ouders en teamleider bij betrokken.

6) *Verslag in leerlingendossiers en LVS.*

Het is belangrijk om verslaglegging te doen en afspraken in het leerlingendossier te vermelden. Hierdoor kan altijd terug gekeken worden.

Bij ernstige pestgevallen of pestgedrag die voor het slachtoffer vergaande consequenties heeft, is er op school een anti-pestcoördinator aangesteld.

Sophianum

Er zijn allerlei instanties die zich bezighouden met pesten en andere vormen van ongewenst gedrag, zowel in de vorm van voorlichting en preventie als in de vorm van de hulpverlening.

Stichting LVO (Limburgs Voortgezet Onderwijs) waartoe onze school behoort, kent een systeem van vertrouwenspersonen die op kunnen treden in situaties van ongewenst gedrag zoals pesten, discriminatie, agressie, seksuele intimidatie en geweld. Het eerste contact met het Sophianum voor leerlingen en ouders is de mentor/coach. Daarnaast kunnen leerlingen en ouders contact leggen met teamleiders en/ of de schoolleiding.

Daarnaast kunnen leerlingen en ouders vertrouwenspersonen benaderen als zij het gevoel hebben dat ze niet op de juiste wijze geholpen worden door de mentor / coach, teamleider of door de schoolleiding.

Anti-Pestcoördinator Sophianum:

Mevrouw Y. Pricken mailadres: y.pricken@stichtinglvo.nl

Vertrouwenspersoon Sophianum:

Mevrouw M. Rondeel mailadres: m.rondeel@stichtinglvo.nl

Ondersteuningscoördinator Sophianum:

Mevrouw N. Schols mailadres n.schols@stichtinglvo.nl

School maatschappelijk werk Sophianum:

Mevrouw V. Mesters mailadres: veronique.mesters@gulpen-wittem.nl

De heer R. Jongen mailadres: roel.jongen@gulpen-wittem.nl

Bronnen:

-www.pestten.net

-Kinderen en pesten, Drs. Bob van der Meer

-Pestprotocollen, andere scholen

Bijlage 1: anti –pestcontract

Anti-Pestcontract Klas ..

Wij, de leerlingen en de mentoren van klas..., hebben in 20.. de volgende afspraken gemaakt :

1. Pesten zien en niets doen vinden wij niet goed.
2. Uitlokken noemen wij kinderachtig.
3. Wij sluiten niemand buiten, ook al heeft iemand een bril, beugel, andere huidskleur, ander geloof of wat dan ook.
4. Iemand, die de leerstof niet beheerst, wordt niet gepest maar door ons geholpen.
5. Wij lossen ruzies of meningsverschillen op door te praten en niet door geweld te gebruiken of stiekem te pesten.
Als ik iets zie, hoor of ervaar dat er gepest wordt, vertel ik dit aan de mentor of een andere medewerker van de school. **Dit is géén klikken** dat noemen wij: goed voor elkaar zorgen.
6. Op social media! melden we alleen positieve dingen.
7. Problemen bespreken we face to face.
8. Deze afspraken gelden zowel in en rondom de school als tijdens het fietsen naar en van school.
9. Als ik ruzie heb houd ik het "klein". Mijn beste vriend of vriendin heeft vast nog een "beste vriend of vriendin".....

Ik onderteken dit contract en beloof mij aan deze afspraken te houden. Als het een keer niet lukt bied ik mijn verontschuldigen aan en maak ik het door extra inzet, weer goed.

Handtekening leerling:

Handtekening mentor:

Pesten: waar kan ik terecht?

